

**OBS! Sendes Live via
Facebook:**

Formand Tom Gillesberg:

**Det er briterne, ikke
russerne!**

Torsdag, 19. april kl. 19:15

På vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903
Frederiksberg.

Mød op, og deltag i diskussionen – eller vær med over Skype /
telefon: 53 57 00 51

[Følg Live på Facebook](#)

Lyndon LaRouche:

**Martin Luther Kings liv og
mission**

*... den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De
tænker på deres liv, som evangeliet fremlægger det, som en
talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man
fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne
tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder
give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge
den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en*

mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne 'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde dette.

»Vi har, mener jeg, to problemer, som bør være grundlag for at reflektere over Martins liv i dag. 1) Vi har en national krise. Jeg vil ikke lægge fingrene imellem eller tale ud fra det politiske partiapparat (Demokraterne); men kendsgerningerne skal frem: Denne nationaløkonomi er ved at kollapse. Situationen, med hensyn til USA's grundlæggende økonomiske infrastruktur i dag, er relativt set værre end i 1933, hvor Roosevelt i marts måned kom ind i Det Hvide Hus. Det vil sige, hvis man undersøger infrastruktur, energi osv., livsbetingelserne for vort folk og i hele verden – lad være med at se på de store byer, hvor de går rundt med en facade og siger, alt går godt; men se på lokalsamfundene; Detroit, f.eks., har nu halvdelen af det indbyggertal, byen plejede at have. En industriby er forsvundet. Se på Birmingham, man ser det samme rapporteret; det var aldrig rigt, men deres oplevelse af tab, tab, tab; det er situationen i USA. Og der er en ligegyldighed over for USA's problemer. Mindst 48 af de 50 stater er bankerot, håbløst bankerot; dvs., at staterne umuligt kan øge skatteindtægterne uden at sænke økonomien yderligere, for at imødekomme regeringens essentielle forpligtelser. Det er karakteristisk for mindst 48 stater, og det bliver værre. Hvis man ser på leveomkostningerne, stigningen i leveomkostningerne i forhold til det, der officielt rapporteres, se på priserne for mad hos købmanden hen over de seneste 6 måneder i USA. Se på det faktum, at den amerikanske dollar, som for ikke så længe siden kunne købe en euro for 83 cents; i dag koster det 1 dollar 26-28 cents at

købe en euro. Den amerikanske dollar er ved at kollapse i værdi; det, der stiger, er den pengemængde, der associeres til hasardspil, og den mest omfangsrige form for hasardspil finder sted på Wall Street. Pengene går, for rent spekulative formål, til at drive separate hasardspilsindsatser på sidelinjen i økonomien i vejret, for at drive værdien af aktiepriserne op for visse selskaber; og så snart et eller andet selskab bliver rigt, kommer lederne af selskaberne i fængsel, ligesom i Enron; for vi er gået fra 'stålindustrien' til 'stjæleindustrien'! Det er arten af nationaløkonomien.

Vi er i vanskeligheder. Vi er i vanskeligheder på global skala. Siden januar 2002, da den nuværende præsident holdt en uheldig tale, i sin 'State of the Union'-tale. Holdningen over for USA er faldet hastigt, til det laveste niveau, jeg nogensinde har set; fra nationer i hele verden. I hele Eurasien; i de amerikanske lande, er USA nu foragtet, hvor det i det mindste var respekteret, eller endda elsket, før. Vi er i vanskeligheder. Og se på verden. Verden konfronteres med en stor krise; USA konfronteres med en stor krise, med den måde, det behandler verden på. De største befolkningskoncentrationer i verden, i Kina, f.eks., 1,3 mia. eller mere; Indien, Pakistan, Bangladesh og landene i Sydøstasien; dette er den største befolkningskoncentration på planeten. Det er en fremvoksende del af verden; spørgsmålet er, hvad er USA's relation til disse asiatiske folkeslag, der i det store og hele repræsenterer forskellige kulturelle baggrunde i forhold til USA og Vesteuropa. Hvordan skal vi finde fred i en urolig verden; hvordan skal vi finde forsoning i en verden i vanskeligheder med lande, der har vendt sig mod os pga. Cheneys og et par andres krigspolitikker?

Vi står altså over for en situation. Lad os gå lidt tilbage til det tidspunkt, hvor Bill Clintons blev indsat som præsident. Tænk nu over noget, nogle af jer ved noget om; tænk på den sorte vælgerskares status, den lovgivende, sorte forsamling ... i 1993, da Bill Clinton kom ind i Det Hvide Hus.

Gå nu igennem listen over navnene; hvor er disse mennesker, og deres erstatninger, i dag? Der har været en udvælgelse af de politiske præstationer i hele landet af de sorte vælgerkredse/folkevalgte. Det er dette problem, jeg konstant konfronteres med, og fra 1996 blev det værre, accelererede brutalt.

Så vi konfronteres altså ikke med et nyt problem i dag, men med det samme problem, principielt, som Martin med succes konfronterede, og jeg vil fremføre, at, i arven efter Martin Luther King og hans liv, er der noget, vi kan lære i dag, som bringer ham tilbage i live, som om han stod her i dag, i live. Der er noget særligt ved hans liv, hans udvikling, som vi i dag bør indfange, ikke alene med hensyn til at adressere vor nations problemer, som er ved at blive forfærdelige, men problemerne med vore relationer med verden som helhed. Hvordan skal vi agere over for disse kulturer, der er forskellige fra vore egne? Med asiatiske kulturer, der er forskellige fra vore egne; med muslimske kulturer, der er over 1 mia. muslimer i hele verden; med Kinas kultur, der er forskellig fra vores; med kulturen i Sydøstasien, der er forskellig fra vores? De er alle mennesker, der har alle de samme krav og behov, men de er forskellige kulturer, de tænker anderledes, de responderer til andre (kan ikke høres) end vi gør. Men vi må have fredeligt samarbejde med disse mennesker, for at løse globale problemer. Så begynder man at tænke over en person som Martin, og jeg vil indikere, i denne sammenhæng, hvad Martins betydning er i dag.

Vi havde ingen erstatning for Martin. Første lektie. Martin var en enestående person; han var ikke en talentfuld person, der tilfældigvis snublede over lederskab og let kunne erstattes af andre ledere, der havde lært jobbet og kunne tage over bagefter. Han havde ingen efterfølger; der var ingen, som befandt sig i en position til at efterfølge ham. Mange ønskede det; de havde det ikke.

Hvad var det, Martin havde? Hvad var essensen af Martin, der gjorde ham til noget specielt?

Lad os sammenligne tre tilfælde for forstå dette. Et tilfælde, Martin selv. Det andet er tilfældet med Frankrigs berømte heltinde Jeanne d'Arc, og jeg er godt bekendt med den faktiske historie af Jeanne d'Arcs tilfælde, som på en måde er sammenligneligt, på en særlig måde, med Martins tilfælde. Og så også med et fiktivt tilfælde, som peger på det problem, vi står overfor, tilfældet med Shakespeares Hamlet; især Hamlets monolog i 3. akt.

Hvad handlede det om? Martin var en sand Guds mand, på en måde, som meget få mennesker kan virkeliggøre i deres livstid. Det var ikke alene det, at han var en Guds mand, men at han voksede op til fuldstændigt at forstå, hvad det ville sige. Hans billede var selvfølgelig Kristus og Kristi korsfæstelsespassion. Det var hans kilde til styrke. Han levede det. Han havde bestøget bjergets top, på et tidspunkt, hvor han vidste, hans liv var truet af magtfulde kræfter internt i USA. Og han sagde, 'jeg vil ikke vige tilbage fra denne mission, om de så dræber mig'; præcis som Kristus sagde, og jeg er sikker på, Martin tænkte på dette, på dette tidspunkt. Kristi korsfæstelsespassion er det billede, der er essensen af kristendom. Det er et billede i f.eks. Tyskland og andre steder, hvor Bachs Mattæus-passion opføres, en ca. to timer lang forestilling. Og i disse to timer genlever publikum, menigheden, sangerne, musikerne på en kraftfuld måde Kristi korsfæstelsespassion. Dette har altid været vigtigt, at genleve dette; at indfange essensen af, hvad Kristus betyder for alle kristne, og Martin viste dette.

Forskellen er det følgende; og jeg vil vende tilbage til Jeanne d'Arc; de fleste mennesker er tilbøjelige til at tro, jo, jeg vil gerne i himmelen, eller noget i den retning. Eller også er de ikke, de er ligeglade. Men de leder efter svar inden for rammerne af deres dødelige liv. De tænker på kødets tilfredsstillelse, den sikkerhed, de vil nyde godt af, mellem grænserne for fødsel og død; hvorimod den store leder, som Martin, stiger til et højere niveau. De tænker på deres liv,

som evangeliet fremlægger det, som en talent (mønt); livet er en talent, man har fået givet. Man fødes, og man dør. Det er ens talent; hvad man har i denne tidsperiode. Spørgsmålet er, man vil under alle omstændigheder give den ud; hvordan vil man give den ud? Hvad vil man bruge den til at sikre, i al evighed? Hvad vil man gøre, som en mission, som vil gøre én fortjent til den plads, man ønsker at have i evigheden?

Martin havde en klar fornemmelse af dette. Denne 'bjergtopstale' for mig, slog mig ligesom en klar forståelse af, hvad han sagde, hvad han sagde til andre.[1]

Livet er en talent. Det er ikke, hvad man 'får ud af' livet. Det er, hvad man lægger ind i det, der tæller. Martin havde dette. Der er derfor, han var en leder, og jeg har kendt de andre ledere, der var med ham i denne periode. De havde ikke helt den samme gnist. De accepterede måske ideen, de troede måske på den, men det greb dem ikke på samme måde, som det greb Martin. Og det greb ham mere og mere, er jeg sikker på, i takt med, at han påtog sig større og større ansvar; som en leder føler man dette, man ser sit folk, man ser, hvad man må håndtere, man ser lidelserne, man ser farerne, og man må finde i sig selv styrken til ikke at vige tilbage, ikke gå på kompromis.

Lad os tage tilfældet Jeanne d'Arc, til sammenligning. Dette er den sande historie; hun var en så signifikant person i det 15. århundrede, historien blev grundigt dokumenteret dengang og er blevet krydstjekket osv. Hun var en person i hele kristendommen; hun er en hovedperson i Frankrigs historie. Her er hun så, en ung kvinde (17), der kom fra bondestanden, og som havde forhåbninger om, at Frankrig måtte befries fra de normanniske ridders forfærdelige besættelse; at Frankrig måtte blive en sand nation, og at det måtte løftes ud af sin tilstand og blive en nation for at tage sig af disse problemer; at Gud ønskede, dette skulle ske. Så, gennem flere hændelser, henvendte hun sig til en prins, som var den nominelle arving til Frankrigs trone, og hun sagde til denne

prins – jeg har glemt, der var diverse akkreditiver – 'Gud ønsker, at du skal blive konge'. Og han så på hende og sagde, 'Hvad ønsker du af mig?' Hun svarede, 'jeg ønsker ingenting af dig; Gud ønsker, at du skal være konge'. Og, på grund af hendes kraftfulde personlighed og hendes mission, gav kongen hende kommando over nogle soldater til en meget alvorlig kamp på det tidspunkt, idet han formodede, hun ville blive dræbt som leder af disse soldater, og det ville løse problemet. Men hun blev ikke dræbt, hun vandt slaget, som hun personligt anførte. Og Frankrig blev mobiliseret til sin uafhængighed; ideen var dets uafhængighed i det store og hele som et resultat. Så kom tidspunktet, hvor kongen blev kronet, prinsen blev kronet til konge: men så forrådte kongen hende, til Frankrigs fjender, til briterne, normannerne. Og hun blev retsforfulgt af inkquisitionen, som var en rædselsfuld ting, den værste form for uretfærdighed man kan forestille sig. Og under retssagen blev hun tilbudt lokkemad; hvis du trækker dig lidt, vil vi ikke brænde dig levende på bålet. Hun sagde nej; hun veg tilbage; måske skulle jeg gå på kompromis, hun havde præster, der forsøgte at få hende til at gå på kompromis. Hun sagde, 'jeg vil ikke gå på kompromis. Jeg kan ikke forråde min mission'. Hun havde besteget bjergets top; jeg vil ikke forråde min mission; jeg vil fastholde min kurs. Så de tog hende og bandt hende til en pæl; de stablede brændet op om pælen; de satte ild til bålet, mens hun var i live og kogte hende ihjel. Så åbnede de brændestakken for at se, om hun var i live eller ej og fandt, at hun var død, og så fortsatte de processen og genantændte bålet og brændte hende til aske (hun var da 19, -red.)

Men ud af dette skete der to ting: Frankrig blev genoplivet og fik sin uafhængighed og fik senere den første, moderne nationalstat, under Louis 11 af Frankrig.

Betydningen af dette for os i dag, er, at pga. denne sejr, pga. det, der skete med Louis 11 af Frankrig, fik vi den første europæiske stat, i hvilken *hele* regeringen var

ansvarlig for *hele* folkets almene vel. Det almene vel betyder præcis det, det betyder i 1. korintherbrev, kap. 13, hvor Paulus skriver om agápe, undertiden kaldet kærlighed eller godgørenhed. Det er denne egenskab; det er ikke loven, det er ikke lovbogen, der tæller; det er ens kærlighed til menneskeheden, der tæller; at man altid må leve for ens kærlighed til menneskeheden. Og derfor er en regering ikke legitim, undtagen som en regering, der officielt er forpligtet over for ikke alene det almene velfærd for *hele* folket, men også over for forbedringen af livsbetingelserne for deres efterkommere. Og for første gang i Frankrig, i denne stat, [fik man] princippet om forfatningsmæssig lov; at en regering ikke kan behandle nogle blandt befolkningen som menneskeligt kvæg. Det er ikke lovligt, det er ikke en nation, hvis den behandler nogle blandt sin befolkning som menneskeligt kvæg. Man skal tænke på *hele* befolkningens almene velfærd; det må være indfanget i forpligtelse over for *hele* folket, og over for deres efterkommere. For vi er alle dødelige, og for at vække i os selv de passioner, mens vi er i live, som vil tilskynde os til at gøre det gode, må vi have en følelse af, at forbruget af vort liv, brugen af vor talent, vil betyde noget for de kommende generationer. De bedste mennesker ser efter ting, ligesom Moses, som vil finde sted, når han ikke længere selv er der til at nyde dem! Denne fornemmelse for udødelighed er det, som de bedste forældre opofrer for deres børn; det er det, som lokalsamfund opofrer for uddannelse til deres børn, for deres børns muligheder. Man gennemgår pinen ved lidelser og mangel, men man har en følelse af, at man er på vej fremad, at ens liv vil betyde noget, at man kan dø med et smil på læben; man har overvundet døden, man har brugt sin talent vist, hvorfor livet vil betyde noget bedre for de kommende generationer. Det var princippet. Det princip inspirerede den mand, der blev kong Henrik 7 af England, til at gøre det samme imod den onde kong Richard 3, og til at etablere England på det tidspunkt som den anden, moderne nationalstat. Det var på en måde, hvad Martin gjorde. Samme form for proces.

Men lad os nu tage den anden side af sagen. Lad os tage tilfældet Hamlet. Hamlet siger, vi har muligheden for at kæmpe og befri os selv fra forfærdelige tilstande, men, men – hvad sker der, når vi dør? Hvad sker der efter døden? Det er frygten for, hvad der sker efter døden, som gør folk til krystere. Og det er vores problem i USA i dag. Det er problemet med vores lederskab i det Demokratiske Parti; det er problemet med det Republikanske Parti, for det er ikke alle i det Republikanske Parti, der er dårlige, nogle af dem er meget gode, og jeg har til hensigt at inkorporere nogle af dem i min regering; jeg er ikke særlig partisk, når det drejer sig om regeringen. Jeg er partisk med hensyn til at få den etableret.

Det er pointen. Problemet her er det følgende: Tror vi rent faktisk på, at mennesket er forskelligt fra dyrene? Tror I på, at, i skolerne i dag, i aviserne i dag; tror I på, at amerikanere tror på, på nogen som helst signifikant måde, at mennesket er forskelligt fra dyret? Det er ikke det, vi underviser; se på vores standardpensum. Mange af jer ved noget om uddannelse. Vores uddannelsespolitik er en national forbrydelse. Man lærer ingenting; man lærer at bestå en prøve. Man spørger sig selv, om de, der udarbejder prøven, ved, hvad de taler om. Man har prøver at bestå i forskellige steder i landet, ikke for at teste, hvad man har gjort ved eleverne med hensyn til, hvad de ved; undertiden kommer eleverne og siger, 'jeg ved ingenting, i mine skoleår lærte jeg ingenting'. Sådan, som man underviser nu. Det, man tester, er elevernes lydighedstræning i dette skoledistrikt eller den del af landet, målt ud fra underlødighed. Distrikterne konkurrerer om penge! Og præstationerne, som skoleelevernes hundetræning, bliver en standard for, hvor mange penge, og hvor mange udmærkelser, dette distrikt vil modtage det følgende år. Vi er ikke længere interesseret ... Vi tror som nation ikke længere på at udvikle mennesker! Vi er, ligesom det gamle Rom, blevet et samfund for 'brød og cirkus'; få din krumme, og lad dig underholde! Og underholdningen bliver mere og mere ond, som det skrider frem. F.eks., arbejder folk i dag; er deres

mentalitet, at de skal arbejde? Tror de på arbejde, tror de på, at samfundet giver dem mulighed for at arbejde? Nej, det gør det ikke. Det giver dem mulighed for at få fat i nogle penge. Hvad er den største vækstindustri i USA? Hasardspil! Hvad er Wall Street? Hasardspil. Hvad er Enron? Hasardspil. Hvad er disse fyre, der kommer i fængsel i New York? Hasardspillere. Mentaliteten i landet er, at, hvis du sidder i held og vinder i lotteriet og vinder på væddeløbsbanen, så går det fremad for dig. Til trods for, at ens industri er ved at kollapse, ens landbrug er væk, byrådet ikke længere har råd til at sørge for centrale behov; vi er blevet et hasardspilssamfund. Vi er afhængige af hvad? Masseunderholdning. Hvilken form for masseunderholdning? Er dette noget, man i realiteten bør skamme sig over?

Vi anser ikke længere mennesker for at være mennesker. Vi forstår ikke længere, hvad menneskeligt er.

Jeg startede en ungdomsbevægelse for henved 4 år siden, der fokuserer på unge mennesker, 18-25 årige, dvs. aldersgruppen for universitetsstuderende. Som I ved, når folk bliver omkring 18 til 25 år, under normale betingelser, er de gået videre end til at tænke på sig selv som unge mennesker, halvt voksne, halvt børn, og til at blive voksne mennesker. De har den voksnes selvtillid, den voksnes impulser osv. De er klar til at påtage sig ansvar i samfundet. I et velordnet samfund, ville alle have adgang til en kvalitetsuniversitetsuddannelse, for at udvikle den enkeltes talenter for at finde ud af, hvad deres mission i livet skal være, hvilken form for karriere, de skal satse på, og man giver dem muligheden for at gennemarbejde dette, finde ud af dette, finde ud af, hvem, de virkelig er som voksen, og at vælge deres fremtidige profession i livet på denne basis. Det, jeg understreger med denne træning, er, forstå forskellen mellem menneske og dyr.

Jeg bliver lidt teknisk omkring dette, for det er et vigtigt punkt. Hvad er forskellen mellem menneske og dyr? Kan man bevise, at mennesket ikke blot er et dyr? Og hvordan kan man

bevise det? Hvis mennesket var en abe, f.eks., ville det menneskelige befolkningstal på denne planet aldrig have oversteget et par millioner individer. Så lad være med at gøre mennesket til en abekat (et fjols). Vi har nu over 6 mia. mennesker, vi skal sørge for, på denne planet, og tallet vokser. Pointen er, at mennesket har været i stand til at opdage, hvad intet dyr kan gøre, at opdage universelle, fysiske principper i universet, og at anvende disse opdagede principper til at frembringe forbedringer i samfundet, som øger menneskets magt over naturen; præcis, som man kan læse i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog: mand og kvinde skabt i Skaberens billede, efter hans lignelse; og ansvarlige for denne funktion. Det er, hvad vi er. Når vi underviser i fysisk videnskab; når vi underviser i klassisk kunst og den slags ting, når vi underviser i historie ud fra dette standpunkt, formidler vi i realiteten en fornemmelse af deres menneskelighed. De er i stand til at genopføre fortidens store principper, det være sig inden for kunst eller inden for fysisk videnskab. Når de kender dette, kender de forskellen på sig selv og dyret; de bryster sig af dette og siger, vi er menneskelige. Og de kan se på hinanden med kærlighed, en form for kærlighed, der kommer til udtryk inden for uddannelse med den rigtige form for undervisning, hvor eleverne er delagtige i processen med at kæmpe sig igennem handlingen for sig selv at opdage et princip, der præsenteres for dem som en udfordring og et paradoks. Det vil sige, en kærlig relation, en klasse med typisk 15-25 universitets- eller skoleelever, hvor eleverne gives ansvaret for, gives en udfordring med at kæmpe sig igennem det for sig selv, og den gode lærer forsøger at fremkalde denne form for respons blandt eleverne; finde to til tre i klassen, der kan starte diskussionen og få hele klassen involveret i diskussionen, så det, der kommer ud af det, ikke er udenadslære fra en lærebog, men at det, der kommer ud af det, er en proces, hvor man i en social oplevelse opdager betydningen af et princip, som om de selv havde gjort den oprindelige opdagelse. Dette gøres, ikke ved at undervise den enkelte elev, selv om det nogen gange virker, men ved at

få eleverne til at interagere i diskussionsprocessen. Det er derfor, man helst skal have en klassestørrelse på mellem 15-25 elever. Ikke for mange, som kan udelukke muligheden for, at alle kan deltage. Og ikke for få, så man ikke får stimulering til at starte diskussionen. Det er denne sociale proces med en relation mellem mennesker, der elsker hinanden i en højere forstand, fordi de har været fælles om processen med at opdage et princip. Eller ... noget om historie; men de var fælles om det, og ideen om at være fælles om menneskelig viden, som menneskelig viden, er den essentielle kærlighedshandling. Man elsker menneskeheden og er tilfreds med menneskeheden, når man har arbejdet sammen for at gøre en opdagelse sammen. Og man indser, man kan regne med dem til denne form for metode – har man et problem med dem? Gå tilbage til metoden. Tal med dem på samme måde, som man gør i klasseværelset. Og man kæmper sammen igennem det, disse unge mennesker kæmper til kl.3-4 om morgenen. Når jeg holder foredrag for disse fyre, er de over mig i henved fire timer. Jeg holder en præsentation på en times tid, de er over mig konstant. Men det er smukt, det er vidunderligt. Jeg tror, at alle, der har arbejdet med undervisning, ved, hvad jeg taler om. Det er smukt; det er vidunderligt.

Så problemet er dette: Vi har en befolkning, vi har en verden, der har en mangel på mennesker, der rent faktisk fuldt ud forstår forskellen mellem menneske og dyr; at mennesket, som det defineres i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog, er et væsen, der er skabt i universets Skabers billede. Det er os. Fordi vi overfører disse ideer, fordi vi overfører dette arbejde, som intet dyr kan, elsker vi hinanden; vi elsker de mennesker, der var før os; vi elsker dem, der kommer efter. Vi kerer os om dem, på en meget selvisk måde, for, idet vi bruger vores talent her i livet, vores skønhedssans beror på, hvad der kommer ud af vores liv, i de kommende generationer. Vi elsker børn af denne grund. Der er børn; vi elsker børnebørn endnu mere end børnene, undertiden, fordi vore børn var i stand til at producere disse børn, det er fantastisk! Man

elsker dem især, for dem, der bliver bedsteforældre, de elsker specielt disse børnebørn af denne grund.

Men denne form for kærlighed mangler generelt i befolkningen, hos ledere.

Martin havde selvfølgelig dette. Martin var ét af de sjældne mennesker, på hans tid, som havde en dybtgående følelse af, hvad det vil sige at være et menneske; som havde en dybtgående forståelse af læren fra Kristi passion på korset. Han var i stand til at bringe dette ind i politik – han kom ikke ind i det som politik som sådan – han var en naturlig leder. En naturlig leder er ikke én, der kommer ud af den politiske proces som sådan, men ud af folket. Martin opnåede aldrig et politisk hverv. Og alligevel var han sandsynligvis en lige så betydningsfuld person i USA som nogen moderne præsident var. Det opnåede han. Hans myndighed som en leder kom fra folket. Han kæmpede mod folket og med folket for at befri dem. Han var en leder i ordets sande betydning. Hans indflydelse som en politisk kraft i nationen og i verden kom fra hans forhold til folket.

Og det er vores situation i dag, og grunden til, at jeg er så glad for denne lejlighed til at være sammen med jer, for I typificerer dem, der kæmper med vanskeligheder, i dette land og uden for dette land, for den såkaldte 'glemte mand'; som Franklin Roosevelt, der i 1933 blev indkaldt til at være præsident. 80 % af befolkningen i USA i særdeleshed, og mange i hele verden, er den glemte mand og kvinde. Der er ikke rigtig nogen, der kerer sig om dem. Tag eksemplet med historien om sundhedssektoren; tag eksemplet med alle mulige ting. Den eneste måde, hvorpå man kan forny en nation, som Martin ydede et stort bidrag til en fornyelse af USA, er, at man må gå til den glemte mand og kvinde; især til de ubemidlede, og hvis man kan udtrykke en kærlig holdning over for problemet med de ubemidlede, dem, der befinder sig på den laveste side i livet, så er man i stand til at repræsentere det princip, på hvilket moderne regeringsførelse bør baseres;

det samme princip, som Jeanne d'Arc på sin vis muliggjorde gennem sit bidrag til Frankrig som den første, moderne nationalstat, der var helliget det almene velfærd. Hvis man vil være en ægte politiker, må man være forpligtet over for det almene velfærd. Man må være forpligtet over for menneskeheden, og for at være forpligtet over for menneskeheden, må man se på det menneske, der befinder sig i de værste omstændigheder, generelt, og løfte dem op. Så har man virkelig bevist, at man kerer sig om det almene velfærd. Hvis man ikke går til disse mennesker, er man ikke *med* det almene velfærd. Hvis man ikke har sine rødder i kampen for det almene velfærd, er man ikke i stand til at lede vores nation, som er en nation, der forfatningsmæssigt er forpligtet over for det almene velfærd. Martin havde dette. Alle de store ledere i historien er som regel kommet fra denne form for baggrund; de fødtes ikke til at være ledere, de blev ikke valgt som ledere; nogle blev valgt i løbet af livet, men de startede ikke med at etablere deres lederskab ved at blive valgt. De etablerede deres lederskab ved at finde deres rødder i kampen for menneskehedens velfærd. De blev repræsentanter for en eller anden gruppe, der kæmpede for deres rettigheder, eller de blev fortalere for denne gruppe, der kæmpede for sine rettigheder. Og de kom frem til en lederposition, fordi de havde en indbygget, moralsk karakter, i billedet af Kristi passion og korsfæstelse. Og jo mere, de kommer ind i det, og jo farligere, det bliver, i takt med, at de vinder mere indflydelse – livet *bliver* farligere i takt med, at man vinder mere indflydelse – så indser de, at de sætter deres liv på spil, og de må spørge sig selv: hvad er det, jeg vil risikere mit liv for; hvad er det for en sag, jeg ikke vil forråde, selv, hvis prisen er, at det koster mig mit liv? Og han kastes direkte tilbage til Kristi korsfæstelse og passion. Og dér er vi i dag. Martin havde dette; og problemet med USA og bevægelsen i dag, er, at bevægelsen er blevet, skal vi sige, for 'civiliseret' med hensyn til at bøje af for at komme ud af det med det politiske *establishment*, og hvor den tenderer mod at tro på, at vejen til succes er at bøje af for at komme ud

af det med dem. Man fortaber passionen, som bør motivere den sande, politiske leder. Og passionen er denne helligelse; man har en talent, man har en fornemmelse af, hvad ens liv betyder, man har en fornemmelse af forpligtelse, af en mission i livet, for at opløfte nationen ved at løfte en bestemt del af befolkningen, eller hele befolkningen. Og man vil *ikke gøre noget som helst* for at forråde dette. Det giver én kraft. Det giver én kraft til at være et menneske, der er skabt i den levende Skabers billede. Man tapper ind i det. Martin tappede ind i det. Han var en Guds mand, ikke kun af Gud, men en Guds mand. Han var en mand, som, i løbet af livet, af skæbnen fik givet missionen at være en Guds mand. Og han havde styrken til at gøre det. Han havde styrken til at gå i Kristi fodspor; til at gennemleve Gethsemane; til at gennemgå korsfæstelsen. Han havde denne styrke. Som Jeanne havde på sin måde.

Og det er den lektie, jeg mener, må undervises, må blive forstået, hvis vi skal redde denne nation. Vi må tappe ind i denne kraft. Og som jeg siger, blandt alle de billeder af nylige, politiske ledere i USA, er Martin, både som en national leder og som en global leder, hvilket han også var med hensyn til sin indflydelse, det bedste eksempel på den form for personlighed, vi må have og må udvikle for at komme ud at det forfærdelige, frygtindgydende rod, der i dag truer os.

Mange tak.«

[1] Hør hele Martin Luther Kings sidste tale, 'I have been to the mountain top', her
<https://www.youtube.com/watch?v=ixfwGLxRJU8>

Briternes løgn er afsløret og de kan besejres, men de forsøger stadig at sætte verden i brand. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 5. april, 2018.

Tom Gillesberg: Velkommen til endnu et dramatisk kapitel i kampen om verden; kampen om, hvem der skal regere planeten Jorden og dermed også kan få mulighed for at få en betydende indflydelse på det univers, vi befinder os i, på den lange bane. Det er bare så ufattelig spændende, hvad der foregår netop nu, for på den ene side har vi jo de her absurde tosserier, den seneste af hvilke har været denne her kampagne, man har kørt de seneste par uger med den såkaldte Skripal-sag, hvor ud af det blå pludselig fra London tonede Theresa May frem på Tv-skærmene og sagde, 'Der har været et angreb med biologiske våben her på efterretningsagenter, og vi er sikre på, at det kun kan være Rusland, der har gjort det, og derfor kræver vi af resten af verden, at de nu går sammen med os om at straffe Rusland for denne uhørte, ubehagelig dåd, som de har begået'. Det har jo bl.a. ført til, at USA udviste 60 diplomater, Danmark udviste 2 osv., og vi ligesom er i et kraftigt momentum frem til, at nu skal vi have en konfrontation med Rusland.

Igen, det kommer ikke ud af det blå; det kommer efter man har haft et NATO, som har stået på og drevet på og sagt, nu skal vi mobilisere mod den russiske fare; vi skal have en brigade ovre i Baltikum for at kunne beskytte de baltiske lande mod

den store russiske bjørn. Igen og igen har Stoltenberg fra NATO's talerstol sagt, og vi ved jo godt, at vi er under angreb, og frem for alt cyberangreb; men I skal vide derude, frem for alt jer i Rusland, at vi betragter et cyberangreb på et af vore lande som et angreb, der kan udløse Artikel 5 og derfor være et angreb på hele NATO, så hele NATO må svare igen med alt, hvad de har. Og dermed har man i princippet sagt, at, hvis der er et såkaldt cyberangreb på et NATO-land, så kan det være, at vi svarer igen med atomvåben over for Rusland. Det er ligesom det, man har sagt, og det er vildt, og det er farligt! Og det er helt vanvittigt.

Men, når det så er sagt, så er det også et vanvid, der står mere og mere afsløret for hver dag, der går. Dette sidste vanvid kommer jo efter, at vi nu i over et år har haft en ny amerikansk præsident, Donald Trump, som har haft svært ved at regere, fordi der har været skandale på skandale, der har kørt i medierne mod ham; 'Trump-gate', 'Russia-gate' osv., med det fokus at få Trump afsat, så man kunne fortsætte den politik for konfrontation og krig, man havde før, og som Hillary havde svoret, at hun ville fortsætte. Men alle disse skandaler har det til fælles, at deres udspring er London. ...

Hør hele Toms analyse:

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-pastand-imod-rusland-er-ved-at-smuldre-lnu-kan-vi-besejre-den-britiske-imperium

Meddelelse: Politisk Orientering v/ formand Tom Gillesberg torsdag 5. april kl. 19 – kom og vær med

- på vores kontor, Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg.
 - Kom direkte, eller vær med over Skype; ring 53 57 00 51.
-

Lyndon LaRouche: Det britiske Imperium er stadig den civiliserede verdens fjende nr. 1

Jason Ross: Ingen forstår briterne bedre end Lyndon LaRouche. Alt imens Storbritannien ikke længere hersker over havene eller verden med skibe, fly og imperiehære, så inficerer deres måde at tænke på kulturer i hele verden og former den måde, hvorpå folk analyserer og opfatter virkeligheden. Storbritannien udøver også magtfuld kontrol over verdens finanssystem gennem City of London og deres indflydelse over Wall Street. De har haft utrolig succes med at bondefange vore eliter til at være overbevist om, at amerikansk råstyrke med britisk hjerne bør kontrollere verden.

Men, hvor mange flere amerikanske liv skal ofres, og hvor mange flere ofre for unødvendige, geopolitiske krige skal dø og lide i hele verden på vegne af britiske, geopolitiske strategier, før vi udrydder dette barbariske system?

Lad os lytte til LaRouche:

Download (PDF, Unknown)

Briterne lyver igen igen for at skabe konfrontation med Rusland. Politisk Orientering 15. marts, 2018.

v/ Tom Gillesberg:

»Velkommen til disse dramatiske tider, hvor man ligesom føler, det er sådan lidt dejà vu, at vi igen har en britisk leder, Theresa May, som er i gang med at mobilisere nationen og verden til krig, fordi, igen igen, så er der en trussel fra masseødelæggelsesvåben, som man er sten sikker på, at man ved, hvor truslen kommer fra, og derfor må verden nu følge det britiske lederskab og gå i krig. Ligesom vi så det, da Tony

Blair annoncerede, at man nu havde sikre beviser på, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, som inden for 45 minutter ville kunne nå os alle sammen og at vi derfor præventivt, hvis vi ikke havde lyst til at blive udraderet, så var vi jo nødt til at gå i krig i Irak, ikke sandt? Og senere viste det sig så selvfølgelig, at de der beviser, man havde, som man ikke kunne fremvise, for så ville man jo kompromittere sine kilder og alt det der, det var rent fup og fidus; der var nul og niks, det var rent fabrikerede beviser til lejligheden.

Det var ikke den eneste gang; der var nogen, der også kunne huske, at, da man fik hele det danske folketing inkl. Enhedslisten, til at stemme for, at vi skulle sende danske F16-fly ned til Libyen for at gå i krig, så var det, fordi man havde beviser fra Storbritannien på, at Gaddafi var i gang med at ville udrydde hele befolkningen i Benghazi, og for at beskytte dem, så var vi jo tvunget til i humanitetens navn at sende F16-flyene af sted. Det viste sig så senere selvfølgelig, at det var rent fup, det var bare noget, man havde fundet på. Der var ingen, der stillede spørgsmålstegn ved det; alle sagde, når briterne siger det, så må det jo være rigtigt, og som sagt, selv Enhedslistens medlemmer af folketinget stemte for, at vi skulle sende F16-fly til Libyen, og det har jo så lige siden ... ligesom den første krig, der lagde Irak i ruiner, så fik man også lagt Libyen i ruiner. På lignende vis skal man huske på, at det jo ikke er mere end i marts sidste år, at, lige pludselig ud af det blå kom der fra britiske kilder dokumentation for, at Assad stod bag et giftgasangreb i Syrien, som man præsenterede som stensikre beviser og dermed fik Donald Trump til at affyre en masse Tomahawk-missiler mod en syrisk luftbase for at statuere et eksempel; noget, som kunne have sprængt alt potentielt samarbejde mellem, ikke bare Rusland og USA i stumper og stykker, men også mellem USA og Kina, og det var selvfølgelig formålet.

Man har dette engelske, eller amerikanske, ordsprog: 'Fool me

once, shame on you; fool me twice, shame on me' ...«

https://soundcloud.com/si_dk/briterne-lyver-igen-igen-for-at-skabe-konfrontation-med-rusland

Vil italiensk valg og muligt SPD-nej til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag?

Politisk Orientering 1. marts. 2018

v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de

kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

**EIR-interviews om videnskab
og industri, inkl.
fusionskraft, fra**

Big Science Business Forum 2018 i København.

**EIR interviews about science
and industry, incl. fusion
energy, etc. from**

Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen

København, 1. marts, 2018 – I forbindelse med det første europæiske Big Science Forum 2018 i København den 27.-28. feb., fik EIR's kontor i København mulighed for at få flere betydningsfulde interviews om forskellige facetter af ITER's tokamak fusionsenergi-projekt (ITER: International Thermonuclear Experimental Reactor), der er under opførelse i Frankrig. ITER-samarbejdet omfatter EU, USA, Rusland, Kina, Indien, Korea og Japan – hvilket svarer til mere end halvdelen af verdens befolkning.

ITER's mål er at bygge en eksperimental reaktor, der kan opnå $Q=10$, dvs., at selve reaktoren vil producere ti gange så meget energi som output, i forhold til input-energien, i 2025 (eksklusiv energiforbrug uden for reaktoren), selv om det ikke vil blive forbundet til elektricitetsnettet. Det er det næste skridt i demonstrations-kraftværket, eller DEMO. En vigtig ting, som ITER-tokamakken vil blive brugt til, er at studere en »brændende plasma« – selve plasmas egen evne til at være med til at opvarme reaktionen i tillæg til udefrakommende varmekilder.

Tre af EIR's interviews er på engelsk: med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, EU's gren af

projektet; med dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina; og så med en fransk industriel højteknologileverandør af ITER-komponenter.

Big Science Business Forum 2018 var et stort initiativ, som Danmarks Uddannelses- og Forskningsministerium har taget, med det formål at skabe det, LaRouche har kaldt en »videnskabelig drivkraft«; dvs., den videnskabelige forsknings evne til at skabe økonomisk vækst i den overordnede økonomi. Forummet samlede for første gang folk fra hele Europa. Under denne konference blev det muligt for de syv Big Science-institutioner, såsom Fusion for Energy, den Europæiske Rumorganisation (ESA), CERN-acceleratoren, et par andre neutron- og røntgen-acceleratorer, det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium, det Sydeuropæiske Observatorium, mindre, tilknyttede institutioner i Europa og de high-tech-industrier, som i øjeblikket leverer, eller har potentiale til at kunne levere, komponenter eller ideer, at mødes og udveksle ideer om deres fremtidige investeringsplaner og indgå konkrete aftaler med industrien. Alle var overraskede, da flere end 1.000 mennesker tilmeldte sig arrangementet.

Flere af talerne, der repræsenterede de syv store forskningsinstitutioner, understregede, at menneskelig nysgerrighed, fascination, inspiration og motivering var afgørende for at forfølge stor videnskab og bekræftede således LaRouches centrale idé om, at menneskelig kreativitet er udgangspunktet for videnskab, teknologi, økonomi og vores civilisation som helhed.

Den danske forsknings- og uddannelsesminister Søren Pind indledte sin tale med at sige, at denne konference var »et kig ind i fremtiden«. Portugals Carlos Moedas, EU-kommissær for forskning, videnskab og innovation, sagde, at de tilstedeværende også måtte være politiske – og tale for politikere og vælgere om, hvorfor, det er vigtigt at investere i 'Stor Videnskab' (Big Science). Som et negativt eksempel

nævnte han eksemplet om en accelerator, der skulle have været bygget i Houston, USA, men som fik sit budget beskåret af USA's Kongres. Fordi den nødvendige politiske vilje ikke eksisterede i USA, blev ekspertisen centreret omkring Europa.

En anden interessant, politisk pointe, som blev rejst af flere af talerne på konferencen, var betydningen af at fortsætte det videnskabelige samarbejde med lande som Rusland, på trods af politiske spændinger.

Ud over de engelsksprogede interviews lavede *EIR* fire korte, dansksprogede interviews med Big Science Denmark og tre high-tech industrileverandører om den effekt, Big Science har haft på at øge deres teknologiske niveau.

EIR-Danmarks YouTube-kanals Big Science interviews er udlagt på det danske Schiller Instituts website: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>

Efterfølgende vil nogle af talerne på Big Science Business Forum 2018's plenarmøde også blive udlagt samme sted.

Foto: EIR's korrespondent i København Michelle Rasmussen interviewer dr. Luo Delong, generaldirektør for ITER, Kina.

English:

EIR Interviews European and Chinese Fusion Energy Spokesmen in Copenhagen

COPENHAGEN, March 1 (EIRNS) – In connection with the first European-wide Big Science Business Forum 2018 in Copenhagen on Feb. 27-28, {EIR}'s Copenhagen bureau was able to get several important interviews on different facets of the International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER) tokamak fusion energy

project, under construction in southern France. The ITER cooperation includes the EU, U.S., Russia, China, India, Korea and Japan – more than half of the world's population.

ITER's goal is to build an experimental reactor which will achieve $Q=10$, that is, that the reactor itself will produce 10 times the output of energy input in 2025 (not including energy use outside of the reactor), though it will not be connected to the electricity grid. That is the next step in the demonstration power plant, or DEMO. One important thing the ITER tokamak will be used for, is to study a "burning plasma," – the ability of the plasma itself to help heat the reaction, in addition to outside heat sources.

Three of the {EIR} interviews are in English: with the communications director for Fusion for Energy, the EU arm of the project; with Dr. Luo Delong, the director general for ITER China; and also with a very high-technology French industrial supplier of ITER components.

Big Science Business Forum 2018 was a great initiative taken by the Danish Ministry for Science and Education, to create what LaRouche has called a "science-driver," the ability of scientific research to generate economic growth in the general economy. It gathered people, for the first time, on a European-wide basis. During this conference, the seven Big Science institutions, such as Fusion for Energy, the European Space Agency, the CERN accelerator, a couple of other neutron and x-ray accelerators, the European Molecular Biology Laboratory, the European Southern Observatory, smaller affiliated institutions in Europe, and the high-tech industries which either currently, or potentially, supply components or ideas, were able to meet to exchange ideas

about their future investment plans, and make concrete agreements

with industry. Everyone was surprised when over 1,000 people registered for the event.

Several of the speakers representing the seven big science institutions underlined that human curiosity, fascination, inspiration and motivation were essential for the pursuit of big science, confirming LaRouche's central idea that human creativity is the starting point for science, technology, economy and our civilization as a whole.

Danish Minister for Science and Education Søren Pind prefaced his speech by saying that this conference was a "peek into the future." Portugal's Carlos Moedas, EU Commissioner for

Research, Science and Innovation, said that the people in the room also had to be political – to address politicians and voters on why it is important to invest in Big Science. As a negative example, he used the example of an accelerator that was

supposed to have been built in Houston, but which had its funding

cut by the U.S. Congress. Because the necessary political will did not exist in the United States, the expertise became centered

in Europe.

Another interesting political point brought up by several speakers during the conference was the importance of continuing

the scientific cooperation with countries such as Russia, despite

the political tensions.

In addition to the English-language interviews, {EIR} conducted four short Danish-language interviews with Big Science

Denmark, and three high-tech industrial suppliers, about the effect Big Science has had on raising their technological levels.

All of the EIRDanmark YouTube channel's Big Science interviews are also posted to the website of the Schiller Institute in Denmark: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23977>
Some speeches during the Big Science Business Forum 2018's plenary session will also be posted there.

EIR (Executive Intelligence Review, Michelle Rasmussen) lavede følgende interviews den 27. februar 2018:

In English:

På engelsk

Fusion for Energy, Stavros Chatzipanagiotou

Fusion and China, ITER China, Luo Delong

Fusion and Industry, CNIM, Jean-Claude Cercassi, French ITER component supplier

På dansk

In Danish:

Big Science Danmark og tre firmaer

Nogle taler fra Plenary Session I:

Fusion for Energy

Richard Cobben, Head of ITER's Delivery Department

Næste møde: Torsdag, 1. marts

**kl. 19,
på vores kontor, Skt. Knuds
Vej 11, kld. t.v.,
1903 Frederiksberg – eller
vær med
over Skype / telefon: 53 57
00 51**

**Se seneste politiske
orientering fra 15. feb. her:**

*Rusland og Kina er ikke en trussel, men en stor mulighed.
Politisk Orientering 15. feb. 2018.*

**Rusland og Kina er ikke en
trussel,
men en stor mulighed.
Politisk Orientering 15. feb.**

2018.

2. del:

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kina spiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish

Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantisists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste

partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindre vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regeringers side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og

pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget. Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Frankrigs præsident besøger Kina og går med i Silkevejen og fælles projekter i Afrika. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 11. jan., 2018

Tom Gillesberg:

Velkommen til disse meget dramatiske tider, men også tider, hvor, selv om man ikke rigtig kan føle det gennem den dækning, vi ser i den danske presse og i det hele taget i pressen her i den vestlige verden, så sker der ufatteligt meget. Der er i løbet af Emmanuel Macrons besøg til Kina den 8.-10. januar; så har de tektoniske plader under verden simpelt hen flyttet sig. Og de, der kender noget til den slags, ved, at når det sker, så er det ikke bare et jordskælv, der udløses, så er det mange jordskælv, der udløses; måske kommer der ét lige bagefter, men når de store plader flytter sig, så skal de store jordmasser ovenover på et eller andet tidspunkt også til at have udløst de spændinger, der nu er kommet i jordskorpen. Det giver så efterfølgende meget store konsekvenser. Det kan godt være, det tager lidt tid; det sker ikke øjeblikkeligt, men det kommer til at ske.

Derfor vil jeg, bare for, at vi kan få dette nye ind, denne meget store udvikling, der er sket, begynde med at dække lidt af den tale, som Frankrigs præsident holdt i Xi'an i Kina her 8. januar, da han indledte sit tredages besøg, fordi det også

er en tale, der er ekstremt unormal i disse tider; for det første er det et af de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, den franske præsident, der holder det; samtidig er det også en refleksion over, hvad der har været galt i den franske politik, i EU's politik, i Vestens politik, og som ellers er noget vi ikke ser ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

Hør diskussionen her:

lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/frankrigs-praesident-besoger-kina-og-gar-med-i-silkevejen-og-faelles-projekter-i-afrika

Danmark behøver LaRouches handlingsplan inden nyt finanskrak. RADIO SCHILLER, 8. jan., 2018

https://soundcloud.com/si_dk/danmark-behover-en-handlingsplan-inden-nyt-finanskrak

Seneste politiske analyse v/ formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 27.
december 2017:**

**Vil Trumps tale til nationen
30. januar 2018 indlede en ny
æra?**

Video:

Lyd:

**Russiagate kupforsøg imod
Trump i
problemer – kommer kupmagerne
i fængsel
og USA med i Kinas Ny
Silkevej?
Politisk Orientering og**

diskussion med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg den 14. december 2017.

https://soundcloud.com/si_dk/russiagate-kupforsog-imod-trump-i-store-problemer-kommer-kupmagerne-i-stedet-i-faengsel

Tom Gillesberg: »God aften, og velkommen her, ti dage inden juleaften. Jeg tror godt, jeg kan fortælle, at det er ikke alle, der får rare julegaver under juletræet. Én af dem, som nok ville have været vores julegave foruden, det er Robert Mueller; denne særlige anklager i USA. Og beskeden om, at vi lige har genoptrykt i USA 10.000 yderligere kopier af en meget speciel rapport, der hedder, 'Robert Mueller er en umoralsk, juridisk morder: Han vil gøre sit job, hvis du lader ham', er de nok ikke så glade for, fordi det, vi over den sidste over en måned har lykkedes med at gøre med det dossier, som afslører denne Robert Mueller for, hvad han egentlig er, nemlig som sagt en juridisk lejemorder; en person, som på vegne af oligarkiet, på vegne af de globale, private, finansielle interesser, fjerner ubelejlige sten på vejen, som f.eks. lige nu, Donald Trump, der uheldigvis blev valgt til USA's præsident. Men også tidligere, folk som Lyndon LaRouche, der jo i USA og internationalt repræsenterede et alternativ til det globale, umoralske system, man satte op. Jamen, dengang nu for årtier siden, tilbage i 1980'erne, fik Robert Mueller dengang opgaven at fjerne Lyndon LaRouche og hans organisation. Og tilsyneladende var han fremgangsrig, for det lykkedes ham faktisk, på falske anklager, at få kørt en retssag igennem, som satte LaRouche og seks af hans folk bag lås og slå i de næste fem år; og det lykkedes ham også at sætte andre folk i LaRouche-organisationen endnu længere i fængsel, folk, som Rochelle Ascher og Michael Billington fik over 60 års

fængsel, som de dog heldigvis ikke fuldt ud kom til at afsone. Så han lykkedes med det, han blev sat til dengang; fjern LaRouche, og derfor blev han promoveret, derfor kørte han op gennem graderne, derfor blev han tilsat som FBI-chef, hvor han så sad, da 11. september 2001 fandt sted, og hvor han så sad i en position til at dække op, hvad der egentlig var foregået, og sørge for, at ingen af de ansvarlige kræfter bag terrorangrebet 11. september 2001, med over 3.000 døde amerikanere, trods alt; at ingen af de ansvarlige blev stillet til ansvar, alle fik lov til at gå fri, bortset fra dem, der meget belejligt døde i forbindelse med terrorangrebet ... «

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

Schiller Instituttets konference i Tyskland: Realiser menneskehedens drøm med Den Nye Silkevej. Politisk Orientering, 30. nov. 2017

Tom Gillesberg: »Velkommen til vores første offentlige møde – i Danmark, vel at mærke – efter valget fandt sted. Vi kan jo begynde med at nyde synet af vore plakater her bagved, for de er desværre nu alle blevet taget ned; de hænger ikke længere i lygtepælene; København og de andre byer, hvor vi stillede op, er blevet lidt mere kedelige igen. Men vi kan begynde med at sige tak til alle dem, der stemte på os. Og jeg tror, jeg kan

garantere, og de kan føle sig lidt som nogle små profeter, for de var i stand til at se det, som de fleste tilsyneladende ikke var i stand til at se; nemlig, at der er en ny, ustopkelig forandring i gang i verden, der også kommer til at svømme hen over Danmark, bare vent og se.

Nogle af os var privilegerede og fik en ekstra smag på det, i form af den konference, Schiller Instituttet netop har afholdt i Frankfurt, Tyskland, hvor vi havde en lang række talere – det vil jeg komme tilbage til – som faktisk befandt sig mere eller mindre inde i denne proces med at udbrede Bælte & Vej Initiativet til Asien, til Afrika; gøre det her til det Nye Paradigme, der regerer her på kloden...«

Hør hele Toms fremlæggelse:

https://soundcloud.com/si_dk/schiller-instituttets-konference-i-tyskland-realiser-menneskehedens-drom-med-den-nye-silkevej

**Valgmøde / Politisk
Orientering 16. nov.:
Trumps Asientur og det
historiske besøg til
Kina åbner døren til ny**

international orden.

Se også del II og III

Tom Gillesberg: »Velkommen til sidste møde, inden folk skal til stemmeurnerne til både kommunal- og regionalvalg; og dermed, specielt her i København, og i Aarhus, Randers og Brøndby, har chancen for faktisk at føle, man kommer på den rigtige side af historien, og det er meget få forundt. Her i København kan man stemme på enten mig eller en af de andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner. Det samme kan man, hvis man befinder sig i Region Hovedstaden, og som sagt; man kan det i Aarhus, Brøndby og Randers (og dermed altså også i Region Midtjylland) ved regionsvalget.

Det er en helt unik chance, for, gennem at stemme på Schiller Instituttets Venner og stemme på det budskab, vi har om, at, nu skal vi altså med i Den Nye Silkevej, så har man mulighed for ligesom at få sendt budskabet, at 'vi accepterer ikke den totale mørklægning, der er af virkeligheden; vi accepterer ikke, at vi skal diskutere ligegyldige ting, mens vores skæbne, så at sige, er i gang med at blive bestemt'.

Netop nu står vi med det afgørende valg; at Danmark – København, Aarhus, det hele – skal, sammen med Europa og USA for den sags skyld, vælge at gå med i det nye paradigme, som repræsenterer fremtiden for menneskeheden her på Jorden. Det er, hvad den Nye Silkevej repræsenterer. ...«

Hør mere:

Del II:

Del III:

Se vores Valgprogram

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/trumps-asientur-og-det-historiske-besog-til-kina-abner-doren-til-ny-international-orden

https://soundcloud.com/si_dk/diskussion-efter-nyhedsorientering

Valgmøde den 10. nov. med Tom Gillesberg og Helga Zepp-LaRouche, Del I og nu også Del II

Del I:

Se Tom Gillesbergs åbningstale her, og Helga Zepp-LaRouches tale her.

Del II:

Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina? RADIO SCHILLER 6. nov., 2017

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017
spidskandidat i København.

**Trump på vej til Kina.
Desperate angreb gennem
Russia-gate
for at bevare den gamle
verdensorden.
Politisk Orientering 2. nov.,
2017.**

v/ formand Tom Gillesberg:

»Velkommen til et valgmøde i anledning af, at det snart er
kommunalvalg her i Danmark. At vi her i København den 21.

november skal til stemmeurnerne, og de, der befinder sig her i København, har det meget store privilegium, at de faktisk kan stemme på undertegnede og andre af vore kandidater, som også er til stede her, og dermed være med til at sætte den dagsorden, som kommer til at gælde, ikke bare for det 21. århundrede, men forhåbentlig også for lang tid derudover.

Det er givet, at allerede her i de kommende par uger, vil der stå nogle helt afgørende slag for, hvad menneskeheden kommer til at kunne gøre i tiden fremover. Derfor er det fantastisk, vil jeg sige, at de, der har været med til at sørge for, at vi kunne få rigtig mange flotte plakater op her i København og Brøndby og andre steder [Aarhus og Randers], »INDEN NYT FINANSKRAK: KØBENHAVN SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ«, som allerede nu er et stort diskussionsemne derude på gader og torve og skoler og universiteter; og også vores anden plakat her, som i første omgang lever en lidt mere anonym tilværelse, som så nok skal vokse på folk, »GØR SOM I HJØRRING: GRATIS INSTRUMENTAL- OG SANGUNDERVISNING – SKAB EN NY RENÆSSANCE: KLASSISK MUSIK TIL ALLE BØRN«.

Det, som det selvfølgelig drejer sig om for os, er for det første at få folk til at tænke, og dernæst få folk til at handle, således, at vi kan sørge for, at Danmark – og København og byerne selvfølgelig, hvor vi stiller op til kommunalvalg – men Danmark, Europa og resten af verden kommer med i det nye paradigme, som allerede er i gang med at erobre planeten Jorden.

Allerede nu er det klart, at det, som de fleste tror, tingene sådan normalt drejer sig om, nemlig: Kan man beholde det, man plejede at have, så er svaret klart, Nej, det kan man ikke. Den gamle verden er væk. Der er ikke nogen fortsættelse af tingene, som de var. Og spørgsmålet er ikke, kan man beholde det, man havde, men, om man skal tabe alt, eller man skal vinde en ny renæssance med de største muligheder, mennesket nogensinde har set.

Når jeg siger det, så burde det også være tydeligt for de fleste, at den vestlige verden stadig væk er i et momentum imod krig; man har en march mod krig, som burde være stoppet, efter Brexit-afstemningen ligesom havde kastet det britiske etablissement om kuld, kan man sige, og den efterfølgende sejr til Donald Trump i det amerikanske præsidentvalg ligesom havde mere eller mindre styrtet det amerikanske etablissement af pinden; så skulle man jo tro, at det betød en ændret politik. Men det har det ikke gjort, fordi alle institutionerne er fortsat på den kurs, der var forprogrammeret inden disse valg. ...«

https://soundcloud.com/si_dk/trump-pa-vej-til-kina-desperate-angreb-gennem-russia-gate-for-at-bevare-den-gamle-verdensorden

Tom Gillesberg, kandidat for Schiller Instituttets Venner, kører valgkamp fra Kina!

(Om Kinas storstilede investeringer i infrastruktur – Bælte & Vej/den Nye Silkevej):

»... Det her er utroligt spændende. Det, jeg vil vende tilbage til Danmark med, er en meget klar overbevisning om, at vi skal samarbejde med Kina om det her, fordi, de gode nyheder er, at Kina ikke kun gør det her internt; det gør man også, og det fortsætter man med. Men man har besluttet at tage en del af sine valutareserver og investere dem i kreditter til fysiske investeringer rundt omkring andre steder i verden; i Afrika, i Sydamerika, i Europa. Det betyder, at det, vi har manglet,

det, der ikke er sket i Europa og USA siden 2008, nemlig, investering i fysisk infrastruktur, det er kineserne villige til at finansiere. Det giver i den grad håb for verden.

Det, der så er vores opgave – min og din – det er at sørge for, at det her kommer øverst på dagsordenen. Vi oplever også i Danmark, hvordan vores sundhedsvæsen forfalder lige nu. Hvorfor gør det det? Fordi vi har sat DJØF'ere til at administrere, og DJØF'ere gør, hvad økonomer siger til dem, de skal gøre; hvis de får at vide, de skal spare, så sparer de, selv om det koster menneskeliv. Kan vi ha' et billigere sundhedsvæsen? Nej, vi skal ikke have et billigere sundhedsvæsen; vi skal bruge flere og flere penge på sundhed. Kan vi det? Ja, selvfølgelig kan vi det, så længe, vi har en voksende, fysisk-økonomisk aktivitet; så længe vi bruger moderne videnskabeligt og teknologisk fremskridt til at lade økonomien vokse. Så længe, vi gør det, man nu i Kina er begyndt at gøre ...«

Hør hele videoen med Tom Gillesbergs spændende rapport.

Følg Schiller Instituttets Venners valgkampagne på <http://sive.dk/>

Hvorfor Schiller Instituttets Venner stiller op til Kommunalvalg 2017

Tom Gillesberg:

»For tolv år siden i 2005 stillede Schiller Instituttets Venner op for første gang i København og i Århus. Dengang med

et meget klart budskab: *Når boblen brister ... Nyt Bretton Woods!* At de stigende boligpriser, de voksende finansielle bobler meget snart ville kollapse. I 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med mit slogan: *Efter finanskrakket: Magnettog over Kattegat.* Og advarede om, at, nu var det brag forestående.

✘ I dag står vi der igen. Mens økonomien buldrer derudad, man bygger nye boliger til højre og venstre her i København, så er det, der er i gang internationalt, det næste, store, finansielle sammenbrud, med den meget store forskel i forhold til 2008, at denne gang, så kan man ikke bare sænke renterne og trykke utrolige mængder penge og smide ud i de finansielle markeder. Den her gang, så SKAL der findes en løsning, og den løsning skal vi forberede, allerede inden det finansielle sammenbrud sker.

Derfor stiller vi op igen, og derfor stiller vi op denne gang med en løsning på den krise, vi står overfor. Vi stiller op med et slogan om, at, nu skal København, ligesom resten af Danmark, ligesom resten af Europa og USA, med i den Nye Silkevej. Vi skal samarbejde med Kina i den form for økonomisk udvikling, som de, med stor succes, har trukket 700 mio. kinesere ud af fattigdom med, og som man nu er i gang med at udbrede til resten af verden, med bygning af jernbaner, højhastighedsjernbaner, havne, kraftværker, skoler, uddannelsesinstitutioner, hospitaler osv.

Det skal vi også i gang med. Og derfor skal vi allerede nu her i Danmark forberede os på den tsunami, der er på vej, når dette finansielle brag bliver udløst. Vi skal sørge for, at vi er klar med **LaRouches Fire Love** i en dansk version; dvs., en løsning på,

For det første: En Glass/Steagall-bankopdeling, således, at vi kan tage finansspekulationen ud af bankaktiviteterne;

Punkt nummer to: Vi skal sørge for, at vi er klar med

statslige kreditter til infrastrukturopbygning, til store infrastrukturprojekter, som i modsætning til den boble, vi har nu med bygning af boliger, er noget, som på lang sigt øger værdien, produktiviteten af økonomien som helhed, i stedet for at skabe bobler.

Så skal vi også i gang med en satsning på de mest moderne teknologier, og det vil sige højhastighedstog; det vil sige magnettoget; det vil sige, at vi skal sørge for at satse på, at Danmark er en ledende rumfartsnation; dvs., at vi skal sørge for, at vi også er med, ikke bare i udbygningen af kernekraft, men også fusionskraft.

Det her er noget, som vi alle sammen skal kæmpe for, hvis det skal realiseres, og derfor, så må folk ind i kampen. Derfor er det, vi vælger at stille op til kommunal- og regionalvalg netop nu med dette program og bruge det som en platform til at kunne få Danmark med i det nye paradigme, som netop nu er ved at erobre verden.

Forskellen mellem det, man gjorde i Europa og USA i 2008, og i Kina i 2008, står i dag lysende klart. Kina ejede dengang ingen højhastighedstog; de har i dag 25.000 km højhastighedstog; mere end resten af verden tilsammen, og de vil fordoble det i løbet af de kommende år. Kina løftede folk ud af fattigdom; Kina har som mål, at den sidste fattige kineser skal være væk i 2020. Man investerede i økonomien på lang sigt og er dermed ved at blive den ledende økonomi i verden.

I Europa; i USA – så sænkede man renten, så pumpede man enorme mængder penge ud til finansspekulation, men opbyggede ikke den fysiske økonomi, og alle de problemer, der var i 2008, er her derfor stadig i dag.

✘ Schiller Instituttets Venner ønsker også at sætte en anden, meget vigtig sag på dagsordenen. Vi skal gøre her i København og de andre byer, ligesom man har gjort i Hjørring:

Vi skal sørge for, at alle børn får tilbudt gratis instrumentalundervisning, gratis sangundervisning. Det er vigtigt, for, gennem at spille klassisk musik, får man ikke blot trænet sine kognitive færdigheder og sin kreativitet, men man har også samtidig et medie, hvor man kan være social sammen med sine kammerater på det højeste niveau. Har man tilgang til klassisk musik fra en tidlig alder, jamen, så træner man sin forestillingsevne; så træner man sin kreativitet. Så kan man have et langt og rigt liv, hvor musik selvfølgelig vil være en del af det; men man har også et langt og rigt liv, hvor man er langt mere kreativ; hvor man viljemæssigt er i stand til at skabe nye gennembrud, det være sig inden for videnskab, inden for kunst, inden for dagligdagen, og derigennem sørge for, at vi her i Danmark for alvor vil være i stand til at bidrage det maksimale, vi kan, ikke bare til vores egen udvikling, men også til hele verdens udvikling.

Men det er afgørende, at det er noget, alle skal have del i, og derfor skal det være gratis. I Hjørring har man gjort det, og det har vist sig, når man begyndte at gøre det, så kunne det faktisk godt lade sig gøre; det kostede ikke fantasillioner, det er muligt: Kan man gøre det i Hjørring, så kan man også gøre det her.

Vi stiller op til kommunalvalget her i København, i Brøndby, i Århus og i Randers. Vi stiller også op til Regionsvalget i Region Hovedstaden og i Region Midtjylland. Bliv en del af kampagnen! Gå ud og sørg for, at folk stemmer på os. Men bliv også en del af kampagnen under valget og efter valget, for at sikre, at Danmark bliver en del af det nye paradigme, som kommer til at skabe den største renæssance, vi nogensinde vil have set i menneskehedens historie.«

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=opcZ8QTg13c>

Schiller Instituttets Venners kandidater til kommunalvalget:

Københavns Kommune, Liste T:

Tom Gillesberg

Michelle Rasmussen

Feride Istogu Gillesberg

Lissie Brobjerg

Hans Frederik Brobjerg

Brøndby Kommune, Liste T:

Christian B. Olesen

Århus Kommune, Liste L:

Hans Schultz

Randers Kommune:

Poul Gundersen

Schiller Instituttets Venners kandidater til regionsvalget:

Region Hovedstaden:

Tom Gillesberg

Michelle Rasmussen

Feride Istogu Gillesberg

Lissie Brobjerg

Hans Frederik Brobjerg

Christian B. Olesen

Region Midtjylland:

Hans Schultz

Poul Gundersen

Kontakt Schiller Instituttets Venner:

Tlf. 53 57 00 51

Tlf. 35 43 00 33

info@sive.dk

www.sive.dk

Dansk udskrift:

**Den Nye Silkevejsånd tager
over:**

**Vi må vinde kampen for at
bringe USA og Europa med om
bord.**

**Schiller Institut Nyt
Paradigme Webcast
med Helga Zepp-LaRouche, 12.**

okt., 2017

Dette er en utrolig historie, og på nuværende tidspunkt står det ikke klart, hvilken af siderne, der vinder. Men det forholder sig altså modsat i forhold til den måde, det fremstilles på: Det er nemlig de personer, der går efter Trump, som er dem, der bør efterforskes, og, hvis de findes skyldige, stilles for en domstol. Det er, hvad der virkelig foregår, og formålet er at gøre med Trump, ligesom det billede fra Gullivers Rejser, husker I nok, hvor Gulliver bliver holdt nede af så mange små reb, at han ikke kan røre sig. Og hele ideen bag kampagnen imod Trump er selvfølgelig, at han har så travlt med at forsvare sig, at han ikke kan gennemføre sin faktiske dagsorden.

Dette er den kamp, som USA's, og gennem implikation, hele resten af verdens, eksistens beror på, i betragtning af USA's strategiske betydning.

Se webcast her: <https://www.youtube.com/watch?v=Ms1kvEHn0n0>

Download (PDF, Unknown)

LaRouches videnskab om økonomi er grundlaget for, at USA kan tilslutte sig det historiske Nye Paradigme.

LaRouche PAC Videnskabssteams Undervisningsserie 2017 i økonomi. 1. Lektion

4. oktober, 2017 – USA har nu muligheden for at opgive et dødt, mislykket, geopolitisk og økonomisk system og gå sammen med Kina, Rusland og andre nationer i et win-win-paradigme for fælles udvikling. Standardlærebøger i økonomi formidler imidlertid ikke den nødvendige, videnskabelige forståelse af menneskeligt fremskridt og menneskelig udvikling. Vi må vende os mod Lyndon LaRouches videnskab om økonomi som grundlaget for dette nye, historiske paradigme, at begynde med hans opdagelse af Potentiel Relativ Befolkningstæthed.

Download (PDF, Unknown)